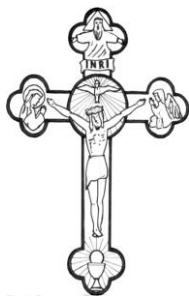

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 sati ili 19.00 sati

Raspored događanja kroz mjesec LIPANJ 2015.

Lipanj 2015. • Godina IV. • Broj 40

SVETI ANTUN PADOVANSKI

Svećenik franjevac, čudotvorac, Evanđeoski naučitelj
(1195. - 1231.)

Sveti Antun po rodu Portugalac, rođen u Lisabonu oko g. 1195., ipak je općenito poznat kao Padovanac jer u tome gradu ostade najživlja uspomena na njegov apostolski rad i jer u njemu svetac nađe svoje posljednje počivalište. Njegov grob u veličanstvenoj bazilici, zvanj »IL SANTO«, i danas je cilj neprestanih hodočašća. Štovanje Sv. Antuna u Katoličkoj crkvi tako je rašireno i tako općenito da predstavlja pravi religiozni fenomen.

Misli iz propovijedi Sv. Antuna:

»Onaj koji je ispunjen Duhom Svetim govori različitim jezicima. Različiti su jezici različita svjedočanstva za Krista, kao što su poniznost, siromaštvo, strpljivost, poslušnost. Njima govorimo kad ih drugima pokazujemo životom. Riječ je živa kad govori život. Neka zato prestanu riječi, a neka progovore djela. Prepuni smo riječima, prazni djelima. Stoga nas stiže prokletstvo Gospodnje, koji prokle smokvu na kojoj ne nađe ploda, nego samo lišća. 'Zakon je propovjedniku', veli Grgur, 'da ono što propovijeda provodi u djelo'. Uzalud se hvasta poznavanjem zakona onaj tko djelima razara nauk.«

»Oholost se želi uspeti, dok Bog silazi. Ima li što protivnije i suprotnije? Jedan se penje, drugi silazi. Kao što je korijen život stabla, tako je poniznost život čovjeka. Koje li nesreće kada oluja oholosti iskorjenjuje našu dušu! Ne zaboravi: Bog od svih stvari najviše mrzi oholost! «

4. lipnja	TIJELOVO	Sveta misa u 08.00 sati za članove bratovštine Presvetog trojstva: U 18.30 „pro populo“ sa procesijom
12. lipnja	Srce Isusovo (prenosi se na nedjelju)	Svete misa u 07.00
13. lipnja	Bezgrješno Srce Marijino i Sv. Antun Padovanski	Svete misa u 08.00 i 17.00 sati (vjenčanje)
24. lipnja	ROĐENJE IVANA KRSTITELJA	Sveta misa u 19.00 sati na groblju (za duše) – nakon mise blagoslov mora, barki, ribara i mornara.
29. lipnja	SVETI PETAR I PAVAO	Sveta misa u 19.00 sati u crkvi svetaca

Napomene:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE (za lipanj)

Biskupska:

„Da svetost braka, kao trajno zajedništvo jednog muškarca i jedne žene, bude vjerno čuvana u svijesti ljudi i svim zakonskim odredbama, za dobrobit naših obitelji i cijelog društva“.

TEMELJI KRŠĆANSKOGA BRAKA

Tri zapovijedi bračne ljubavi: razgovarati, praštati i moliti

Program bračnog života sažet je u tri riječi koje su poput tri stupa ljubavi. One nam pomažu da ispitamo sami sebe i da vidimo na čemu smo: što je s našom međusobnom komunikacijom? Ima li nešto što treba oprostiti? Je li molitva u središtu našeg života?

Razgovarati.

Svi znamo da se može razgovarati i pritom ništa ne reći i da se komunikacija među supružnicima ne mjeri brojem razmijenjenih riječi. O tome svjedoče parovi kod kojih jedan od supružnika više ne može govoriti zbog bolesti ili nesreće, a koji ipak duboko komuniciraju.

Da bi riječ bila u službi ljubavi, najprije treba slušati. »Mnogi se parovi žale na nedostatak razgovora, ali ih je malo koji se žale zbog premalo slušanja. A upravo nedostatak slušanja uništava razgovor: tek što je jedan otvorio usta, drugi – već znajući što će čuti – postane zlovolan prije nego što

je ovaj dovršio rečenicu. Onda se traži druga tema razgovora, pa treća, itd., sve dok više ništa ne ostane.

Zapada se u anonimnost i mučnu tišinu koje nemaju veze sa srcem koje sluša. Ako uzmemo vremena da 'okusimo' međusobnu nazočnost, moći ćemo naći riječi ljubavi, a onda i porazgovarati o nekoj možda teškoj temi, koja će biti prihvatljiva jer je ljubav nosi. I tako ćemo se ponovno naći.« Za razgovor treba vremena. Treba znati »gubiti vrijeme« na brbljanje o svemu i svačemu, treba biti na raspolaganju bračnom drugu. Najdublji razgovori često dolaze nepredvidivo, kroz nevezano brbljanje, jer smo uzeli vremena i »pripitomili« se jedno drugom istinskim slušanjem.

Praštati.

Na brak se može primijeniti ono što Jean Vanier kaže o zajednici općenito: »Ako netko ulazi u zajednicu a ne zna da se u nju ulazi da bi se naučilo praštati i primati oprostjenje sedamdeset puta sedam puta, brzo će se razočarati«. Do mnogih rastava braka dolazi vjerojatno zato što većina zaručnika nije uopće shvatila da je brak mjesto gdje treba najviše praštati i primati oprostjenje. Mnogi zamišljaju da »ljubav znači da nikada ne treba reći 'žao mi je'«. Kad dođe do toga da supružnici povrijede jedno drugo – a to će se dogoditi prije ili poslije

upravo zato što se ljube i zato što ljubav čini ranjivim – oni započnu s time da se prave kao da se ništa nije dogodilo, a završe s time da misle da više nema ljubavi.

Praštanje nije neuspjeh ljubavi nego upravo obrnuto: ono je znak istinske ljubavi. Promatrajući stari bračni par kako šeće ruku pod ruku, jedan se svećenik divio: »Ljubav koja tako traje podrazumijeva stotine i stotine razmijenjenih oprosta!«

Moliti.

Muž i žena (od pedesetak godina) jednog su dana dobili savjet: »Svake večeri bez iznimke, držeći se za ruke, izmolite zajedno jedan Očenaš i jednu Zdravomariju, te tako prikažite Bogu svoj dan i svoju noć«. Iako malo skeptičan zbog tako jednostavnog zahtjeva, muž je ipak prihvatio moliti sa svojom ženom na taj način. Nekoliko godina poslije svjedoči: »Naš je brak preobražen, uglavnom zahvaljujući tom kratkom vremenu koje smo zajedno vjerno provodili pred Bogom i posvećivali njemu. Jednostavnost koja sada obilježava naš bračni život posljedica je tog predanja u Božje ruke«.

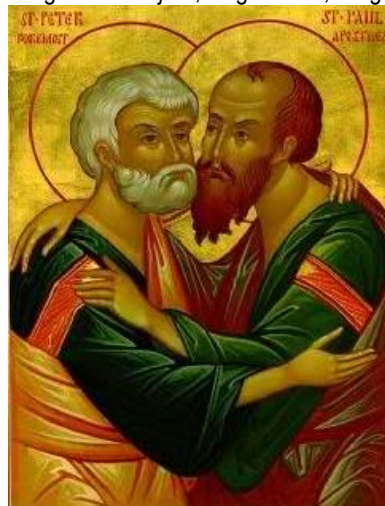
Mnogi bračni parovi ne uspijevaju zajedno moliti jer se odlučuju na nešto što je dugoročno neizvedivo. Za postojanu zajedničku molitvu ne treba tražiti komplicirane stvari. Što je jednostavnije od jednog Očenaša i jedne Zdravomarije? To je gotovo ništa, a mijenja sve. To »gotovo ništa« je poput onih pet hljebova i dvije ribe iz Evanđelja: Gospodin ih beskrajno umnožava.

Christine Ponsard
(preuzeto iz knjige "Vjera u obitelji" – Verbum)

SVETI PETAR I PAVAO

U životu je najvažnije iskustvo vjere. Vjernik bez iskustva vjere nemoćan je ikome posvjedočiti da se isplati biti vjernik. Vjernik bez iskustva vjere je poput čovjeka koji u ljetnom vrućem danu zna da postoji sladoled, ali samo u slastičarnici, zna da postoje milijarde novca, bogatstvo i ispunjenje njegovih želja, ali samo u teoriji. Obični vjernici misle da se ne može po vjeri nešto imati na ovom svijetu, nego samo poslije smrti. Tako oni ne žive riječ Svetog pisma i ne ulaze u njegovu stvarnost. Vjernik s iskustvom vjere može druge uvjeriti da Bog postoji i dovesti ih do iskustva vjere. On zna da se može evangelizirati svijet. Apostoli Petar i Pavao bili su jednostavni ljudi poput nas danas.

Petar je bio ribar, a Pavao visoko naobraženi teolog. Obojica su bili vjernici židovske vjere, ali bez nekog iskustva vjere, stoga obični, svagdašnji ljudi. Petar je rekao Isusu: »Odlazi od mene, jer sam

čovjek grešnik«. Pavao je umjesto ljubavi koju je naređivalo Sveto pismo išao progoniti i zatvarati kršćane. U čemu je bila njihova veličina? Kad su doživjeli preokret? Petra je Isus zapazio, čvrsto uzeo za ruku i rekao mu: »Pođi za mnom.« Pavla je Isus srušio s konja, ukazao mu se i rekao mu da će ga od sada upotrijebiti da bude navjestitelj njegove Radosne vijesti. Petar se dugo opirao Isusu, nije prihvaćao ono što Isus govori. Griješio je, plakao, suprotstavljao se Isusu i kajao, bježao od njega i vraćao mu se. I ustajao je do kraja. Nakon najtežeg razočaranja, Isusove smrti, nije odustao, jer ga je Isus uporno tražio. Na Duhove je doživio iskustvo Duha Svetoga, primio darove Duha i iskustva vjere te je počeo držati govore koji su obraćali tisuće ljudi. Zbog tog iskustva koje je dobio na Duhove, mogao je liječiti bolesnike; ljudi su bolesnike iznosili na trgove da Petrova sjena padne na njih, i bili bi izliječeni.

I Pavao se opirao Isusu. Isus ga je srušio na tlo na putu za Damask. Tada je Pavao upitao: »Gospodine, što hoćeš da činim?« Isus mu je rekao neka primi krštenje i slijedi njegove stope. Pavao je to učinio, progledao, dao se krstiti i počeo naviještati vjerno po Maloj Aziji sve do Grčke i do blizine naših krajeva, a na kraju dospio i u Rim, gdje je smrću svjedočio za Isusa iz Nazareta. Iskustvo pred Damaskom, iskustvo krštenja, a onda iskustvo u pustinji damašćanskoj i u dugoj molitvi, iskustvo prve Crkve, prijateljstvo vjernika Barnabe, a onda razgovor s apostolima u Jeruzalemu, i napokon iskustvo koje je dobivao propovijedajući Božju riječ i videći kako se ljudi obraćaju, te kako su mnogi bili izliječeni njegovom molitvom i vjerom, sve mu je to dalo snagu da bude ponosan do kraja što je smio biti Isusov učenik. Iskustvo Duha Svetoga dalo je Petru snage da izdrži sve nedaće i progona. Bio je bačen u tamnicu, Herod ga je htio drugi dan pogubiti te tako pridobiti narod za sebe. No, Petra je anđeo vezanog lancima između četiri stražara izveo kroz vrata, odveo do Markove kuće, gdje je prva Crkva cijelu noć molila za njega, te je Petar otišao iz Jeruzalema i tako se spasio. Petar je kasnije stalno molio. To mu je iskustvo molitve davalo mudrost da shvati da je Stari zavjet prošao, da je Isus donio novi savez, da je došlo ispunjenje svih obećanja Starog zavjeta, i da treba ljubiti Boga i čovjeka. Ljubiti Boga i čovjeka, ali ne samo živci za njih, nego i umirući za njih. Pavao je molio danonoćno. Imao je iskustvo Boga i dar jezika, proročku i čudesnu snagu, te je propovijedao najprije Židovima, a kada oni nisu poslušali, poganima, makar to po židovskom zakonu nije smio. Pavao je znao da nas je Krist uveo u slobodu. Ali ne u slobodu za zlo, nego od zla, da pobjeđujemo zlo, Zloga i nečovještvo, te da živimo ljepotu, plemenitost i draž pravde, ljubavi i povjerenja.

Petar i Pavao su zbog toga prvaci apostolski u Katoličkoj crkvi. Obični ribar došao je na visoko dostojanstvo, čast i slavu, da ga tisućdevetstogodišnje kršćanstvo poštuje, vjeruje mu i ljubi ga. Sveti Pavao je mogao ostati običan, mali teolog u židovskom narodu. No, on je povjervovao Isusu i stekao iskustvo vjere, te postao veličanstveni teolog, čudesni čovjek kojeg slijede tisuće, vjeruju mu i časte ga. Od ubojice i protivnika postao je čovjek ljubavi, povjerenja i praštanja.

Petar i Pavao svjedoče da je moguće biti nov čovjek. I mi možemo steći iskustvo vjere i postati novi ljudi.

Dr. Tomislav Ivančić, "Oaze života"
Priredio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis